

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
în componența completului de judecată:
Președinte – Daguța Sergiu
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Talpă Boris,
Malanciuc Ion, Donos Aliona

Judecând fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului *Ganța Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2023, în cauza penală în privința lui,

Ganța Alexandru xxxxx,

Termenii de examinare:

Prima instanță: 18.10.2016 – 28.06.2019;
Instanța de apel: 15.08.2019 – 26.01.2021;
Instanța de recurs: 08.04.2021 – 03.08.2021;
Instanța de apel: 05.10.2021 – 20.12.2021;
Instanța de recurs: 29.03.2022 – 13.06.2022;
Instanța de apel: 19.09.2022 – 15.02.2023;
Instanța de recurs: 30.05.2023 – 17.10.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 28 iunie 2019, **Ganța Alexandru** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la **10** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul administrării mijloacelor bănești pe un termen de **3** ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că: **Ganța Alexandru**, într-o zi nestabilită de către organul de urmărire penală a lunii mai a anului 2012, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, aflându-se la domiciliu lui xxxxx, amplasat pe str. xxxxx, folosindu-se de faptul că xxxxx. are încredere în el, *inducând în eroare* pe acesta *prin prezentarea ultimului ca adevărată a unei fapte mincinoase*, însoțită de comportament dolosiv și viclean, sub pretextul că dorește să împrumute bani ce urmează de a fi investiți în afaceri, a dobândit ilegal de la Babără V. bani în sumă de 50.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial a

BNM constituie 616.000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate Babără V. o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, într-o zi nestabilă de către organul de urmărire penală a lunii septembrie 2012, aflându-se în oficiul SRL ”Guldin Lux”, amplasat pe str. Ștefan cel Mare 37 din mun. Bălți, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, convingându-l pe xxxxx, **inducând în eroare** pe acesta **prin prezentarea ultimului ca adevărată a unei fapte mincinoase, însoțită de comportament dolosiv și viclean**, precum că el își desfășoară activitatea în domeniul financiar, pe când în realitate el nu desfășura această activitate, folosindu-se de faptul că xxxxx. are încredere în el, sub pretextul schimbării valutei străine în valută națională, a dobândit ilegal de la xxxxx. banii în sumă de 2300000 ruble rusești, ce conform cursului oficial a BNM constituie 907.000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxx. o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, la data de 04.10.2012, aflându-se pe str. 31 August, mun. Bălți, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, folosindu-se de faptul că xxxxx are încredere în el, prin relațiile de prietenie, pe care le aveau de o perioadă îndelungată de timp, **inducând în eroare** pe acesta **prin prezentarea ultimului ca adevărată a unei fapte mincinoase, însoțită de comportament dolosiv și viclean**, sub pretextul că dorește să împrumute bani ce urmează de a fi investiți în afaceri, a dobândit de la Curicheru G. bani în sumă de 90.000 Euro, ce conform cursului oficial a BNM constituie 1984000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxx. o daună în proporții deosebit de mari. În total în perioada de timp a lunilor mai – octombrie 2012, Ganța Alexandru a dobândit ilicit bunurile altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în sumă totală de 3507000 lei.

Astfel, acțiunile lui *Ganța Alexandru* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi – ”*ca escrocherie - adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*”.

3. Nefiind de acord cu decizia, au declarat apel:

3.1. Avocata *Uncu Natalia* în numele inculpatului Ganța Alexandru, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului, apelanta a invocat că, sentința este bazată pe presupuneri, pe contradicții care nu au fost înlăturate în cadrul judecării cauzei, or, probele prezentate de acuzare și cercetate în ședință de judecată nu sunt pertinente, concludente, utile, adică nu dispun de calitățile necesare pentru a fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Instanța de fond nu a luat în considerație că inculpatul a intrat în posesia banilor respectivi prin acțiuni absolute licite, neinterzise de lege, eliberând recipise părților vătămate.

Între inculpat și părțile vătămate au existat raporturi juridice civile, bazate pe recipisele de împrumut, fapt care exclude componența infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Or, conform art. 1, Protocolul adițional Nr. 4 la CtEDO „Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală”.

Însușirea din avutul proprietarului prin escrocherie în cazul primirii cu împrumut a mijloacelor bănești prin metoda înșelăciunii sau abuzului de încredere poate avea loc doar cu condiția că la momentul obținerii banilor, făptuitorul era conștient că nu dorește restituirea lor.

Astfel, din materialele cauzei a rezultat că părțile vătămate cunoșteau starea lucrurilor și starea materială a inculpatului, care a și fost motivul împrumuturilor bănești, ceea ce impunea un anumit risc de pierdere a finanțelor în caz de eșec al afacerii sale, dat fiind că activitatea de întreprinzător reprezintă în sine un factor de risc real. Părțile vătămate au primit profit de pe urma afacerii inculpatului. Prin urmare inculpatul își onora obligațiunile sale și achita profit părților vătămate.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului a avut loc o inacțiune manifestată prin imposibilitatea temporară de a restitui sumele de bani împrumutate.

3.1. Inculpatul *Ganța Alexandru*, care a solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, cu respingerea acțiunilor civile și încasarea cheltuielilor de judecată.

Apelantul a invocat că i s-a incriminat dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte minciunoase în privința... calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul...

Or, în partea formulării învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, după cum prevede alin. (2) la art. 281 Cod de procedură penală, adică la descrierea laturii obiective a infracțiunii, procurorul nu a făcut nicio mențiune referitoare la elementele calificative indicate mai sus, în special: prin ce se manifestă inducerea în eroare asupra calităților substanțiale ale obiectului și care este acest obiect; prin ce se manifestă inducerea în eroare asupra părților, cine sunt aceste părți, or nu i s-a reținut că a acționat sub o identitate falsă sau în interesele unei identități false sau prepuse; care este actul juridic nul.

Astfel, fiind confuz asupra învinuirii înaintate, a fost în dificultate de a se apăra eficient în așa fel ca instanța să înțeleagă corect explicațiile sale și să facă concluziile convenite cu privire la învinuirea ce i-a fost adusă.

La baza sentinței, instanța de fond a pus declarațiile părții vătămate xxxxx, fără a fi analizate prin prisma concludenței și coroborării cu alte probe administrate.

Instanța de fond nu a dat aprecierea convenită și declarațiilor sale, or el a menționat că nu a avut intenția de a însuși ilegal banii lui xxxxx.

Instanța de fond nu a dat aprecierea convenită nici probelor materiale: recipisa din 10.03.2013 este scrisă din numele lui Ganța Alexandru, pe numele lui xxxxx (f.d.15).

Instanța de fond a reținut, că vinovăția sa s-a dovedit prin procesul-verbal de ridicare de la xxxxx. a unui disc de model ”Omega DVD-R” și procesul-verbal de examinare a discului (f.d.188; f.d. 189-190), însă contrar prevederilor art. 314 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat nemijlocit conținutul înregistrat pe disc de model ”Omega DVD-R” în ședință de judecată.

Pronunțându-se asupra vinovăției sale, instanța de fond a reținut că fapta imputată a fost dovedită, iar prin prisma art. 52 Cod penal s-a constatat prezența componentei de infracțiune de la art. 190 alin. (5) Cod penal.

La fel, instanța de fond neîntemeiat a respins cererea apărării de a interpela Serviciul Fiscal de Stat cu privire la veniturile declarate de xxxxx.

Mai mult, este ilegală sentința de condamnare și sub aspectul dispunerii încasării în beneficiul lui xxxxx a sumei de 616.000 lei; în beneficiul lui xxxxx a sumei de 907 000 lei și în beneficiul lui xxxxx a sumei de 1984000 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

În primul rând, în felul cum au fost menționate sumele respective în dispozitivul sentinței, acestea fiind diferite de cele incriminate prin ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de fond din 21.11.2018.

În al doilea rând, în felul cum sunt înscrise în dispozitiv, sumele respective au trecut în ordinea miliardelor, adică puteau fi interpretate astfel.

În al treilea rând, instanța de fond a ignorat complet prevederile legale cu privire la acțiunea civilă în procesul penal.

Or, conform art. 61 alin. (1) din Convenția cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 22.01.1993, persoana, extrădarea căreia se cere, în baza demersului, poate fi arestată și până la primirea cererii de extrădare. Cererea trebuie să conțină mențiunea referitoare la mandatul de arest sau sentința intrată în vigoare și faptul că cererea de extrădare va fi prezentată suplimentar. Demersul privind arestarea până la primirea cererii de extrădare poate fi transmis prin poștă, telegraf, telex sau telefax.

Iar conform art. 62 alin. (1) din Convenție, persoana arestată în conformitate cu punctul 1) al art. 61 trebuie să fie eliberată, dacă cererea de extrădare nu va parveni pe parcursul unei luni din data arestării.

O astfel de cerere de extrădare din Procuratura Generală a Republicii Moldova a parvenit în Procuratura Generală a Federației Ruse abia la 31.12.2015, adică peste o lună și o săptămână din momentul reținerii.

Totodată, Procuratura Generală a Republicii Moldova a încălcat prevederile art. 56 alin. (1) din Convenție deoarece a cerut autorităților Federației Ruse extrădarea lui Ganța Alexandru de pe teritoriul altui stat - Ucraina, Republica Autonomă Crimeea.

Astfel, instanța de fond nu a dat apreciere și a lăsat fără vreo motivare faptul aflării ilegale sub arest a subsemnatului din 23.11.2015 și până la 06.07.2016 sub aspectul încălcării Convenției cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 22.01.1993.

Respectiv, instanța de fond urma să recunoască drept ilegală reținerea inculptului de către autoritățile Federației Ruse pe teritoriul altui stat (Ucraina) și aflarea sa sub arest din 23.11.2015 și până la 06.07.2016.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care s-a confirmat prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond pe art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane *prin prezentarea ca*

adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

5. Avocata Rodica Cojocar a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că ansamblu de probe administrate au dovedit incontestabil că în speță sunt prezente relații civile dintre inculpat și părțile vătămate, iar instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 august 2021, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind respingerea apelului, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor și circumstanțelor din cauza penală.

Totodată, *instanța de apel a preluat majoritatea concluziilor enunțate în sentință, respectiv și decizia instanței de apel conține concluzii divergente.*

În conformitate cu prevederile art. 113 Cod penal, instanța de apel, era obligată să deducă din actele cauzei determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală”.

Astfel, din conținutul deciziei atacate, a rezultat că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele esențiale și a omis să se expună pe următoarele chestiuni esențiale evidențiate în apel și în cadrul judecării cauzei în ordine de apel.

Potrivit apelului declarat de inculpat, criticându-se sentința, s-au invocat următoarele motive: ”Ilegalitatea și netemeinicia sentinței de condamnare se determină prin următoarele: În modul în care i-a fost formulată învinuirea prin ordonanța din 21 noiembrie 2018 și reținută de către instanța de fond cu exactitatea cu care a fost formulată, a afirmat că organul de urmărire penală a încălcat prevederile art. 281 Cod de procedură penală, înaintându-mi o învinuire neclară, neconcretă, neprecisă, ce contravine principiului legalității prevăzut de art. 7 Cod de procedură penală, principiului asigurării dreptului la apărare stipulat în art. 17 Cod de procedură penală, precum și art. 23, 26 din Constituție și art. 6 alin. (3) lit. a) din CtEDO.

Or, ordonanța privind modificarea învinuirii în instanța de judecată, nu satisface exigențele de echitate a procedurilor și nu a asigurat o informare corectă și legală cu privire la învinuirea formulată.

Explicit, i s-a incriminat dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul... Or, în partea formulării învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, după cum prevede alin. (2) la art. 281 Cod de procedură penală, adică la descrierea laturii obiective a infracțiunii, procurorul nu a făcut nicio mențiune referitoare la elementele calificative indicate mai sus, în special: prin ce se manifestă inducerea în eroare asupra calităților substanțiale ale obiectului și care e acest obiect; prin ce se

manifestă inducerea în eroare asupra părților, cine sunt aceste părți, or nu i s-a reținut că a acționat sub o identitate falsă sau în interesele unei identități false sau prepuse; care este actul juridic nul.

Astfel, fiind confuz asupra învinuirii înaintate, a fost în dificultate de a se apăra eficient în așa fel ca instanța de judecată să înțeleagă corect explicațiile sale și să facă concluziile cuvenite cu privire la învinuirea ce i-a fost adusă.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de inculpat, instanța de apel nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat superficial, fără o argumentare clară.

Astfel, instanța de apel a tras o concluzie pripită privind respingerea apelului declarat de către inculpat, fără a efectua și o verificare complexă și obiectivă a motivelor invocate în apel.

Prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare la 17 august 2018, norma de incriminare din această cauză – art. 190 Cod penal, a fost amendată, după cum urmează: „4. În dispoziția alineatului (1), textul ”înșelăciune sau abuz de încredere” se substituie cu textul ”inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”; în dispoziția alineatului (2), litera c) se exclude.”

Respectiv, după 17 august 2018, alin. (1) din art. 190 Cod penal, avea următorul cuprins: ”Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani”.

Concomitent, din conținutul sentinței a rezultat că prima instanță, la examinarea cauzei, a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, reținând faptele potrivit calificativelor din redacția nouă a dispoziției art. 190 alin. (1) Cod penal, și anume: ”...cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare... cauzându-i acestuia o daună în proporții deosebit de mari”.

În acest context, este evidentă concluzia că, **prima instanță, la judecarea cauzei nu a ținut cont că**, fapta incriminată inculpatului a fost comisă în perioada mai – octombrie 2012, adică până la intrarea în vigoare a modificărilor operate la art. 190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018.

În continuare, instanța de apel, la judecarea cauzei în ordine de apel, urma să țină cont de faptul că prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată, dar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia prin modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile.

Mai mult de atât, în acțiunile inculpatului au fost reținute semnele calificative ale infracțiunii de escrocherie potrivit redacției noi, care la acel moment (mai – octombrie 2012) nu erau prevăzute de legea penală.

Prin urmare, la judecarea apelurilor declarate, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, **nu a sesizat erorile comise de prima instanță**, ci le-a preluat întocmai.

Ne pronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor relevante invocate în apel au echivalat cu nerezolvarea fondului apelului și a fondului cauzei, în acest caz, decizia atacată a fost casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, întrucât asemenea erori judiciare nu puteau fi corectate de către instanța de recurs ordinar.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2021, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Ganța Alexandru s-a considerat condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la pedeapsa închisoare pe termen de 10 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul administrării mijloacelor bănești pe termen de 3 ani în redacția Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, cu executare în penitenciar de tip închis, din 20.12.2021, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 23.11.2015 până la 05.08.2016 și de la 28.06.2019 până la 20.12.2021.

În rest, se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

Instanța de apel a statuat că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal s-a confirmat prin probele cercetate de instanța de fond și suplimentar de instanța de apel.

Totodată, instanța de fond eronat a încadrat acțiunile inculpatului în baza Legii nr. 179 din 26.07.2018 în vigoare din 17.08.18, or, această lege, a intrat în vigoare ulterior acțiunilor incriminate, astfel, acțiunile respective se încadrează în prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, în varianta legii în vigoare la data comiterii faptei.

În aspectul dat, acțiunile infracționale comise de *Ganța A.* se subscriu în continuare infracțiunii de escrocherie, nefiind decriminalizate, nefiind posibil de agravat situația inculpatului în sensul incriminat prin ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată din 21.11.2018.

Acțiunile infracționale comise de *Ganța Alexandru* în perioada lunii mai a anului 2012, se subscriu ideal normei prevăzute de legiuitor la art. 190 alin. (5) Cod penal în componența la momentul comiterii faptei respective de către inculpat în următoarele circumstanțe.

Ganța Alexandru, într-o zi nestabilă de către organul de urmărire penală a lunii mai a anului 2012, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se la domiciliu lui xxxxx, folosindu-se de faptul că xxxxx. are încredere în el, sub pretextul că dorește să împrumute bani ce urmează de a fi investiți în afaceri, a dobândit ilegal de la xxxxx. bani în sumă de 50.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial BNM constituie 616.000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxx. un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, într-o zi nestabilă de către organul de urmărire penală a lunii septembrie 2012, aflându-se în oficiul SRL "Guldin Lux" amplasat pe str. Ștefan cel Mare 37 din mun. Bălți, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, convingându-l pe xxxxx, că el își desfășoară activitatea în domeniul financiar, pe când în realitate el nu desfășura această activitate și folosindu-se de faptul că xxxxx. are încredere în el, sub pretextul schimbării valutei străine în valută națională, a dobândit ilegal de la xxxxx. banii în sumă de 2300000 ruble rusești, ce conform cursului oficial BNM constituie 907.000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxx un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, la data de 04.10.2012, aflându-se pe str. 31 August, mun. Bălți, acționând

cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, după ce a obținut încrederea lui xxxxx, prin relațiile de prietenie, pe care le aveau de o perioadă îndelungată de timp, sub pretextul diferitor motive neîntemeiate, precum că dorește să împrumute bani care urmează de a fi investiți în afaceri, a dobândit de la xxxxx., bani în sumă de 90.000 Euro, recalculare în valuta națională, ce constituie suma de 1984000 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate xxxxx. o daună în proporții deosebit de mari.

În total în perioada de timp a lunilor mai-noiembrie 2012, Ganța Alexandru ilegal a dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altor persoane în sumă totală de 3507000 lei.

Astfel prin acțiunile sale intenționate, Ganța Alexandru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Nu poate fi reținută invocarea apelantului că învinuirea înaintată este una neclară, ne concretă și neprecisă, or, **atât în rechizitoriu, cât și în ordonanța de punere sub învinuire circumstanțele comiterii faptei prejudiciabile au fost expuse concret**, or, după cum s-a menționat supra, prin modificările operate prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018 în vigoare din 17.08.2018, nu s-au decriminalizat acțiunile infracționale prevăzute la art. 190 Cod penal, ci doar au fost înlocuite sintagmele prea generale cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Astfel, redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, acțiunile infracționale comise de Ganța Alexandru se subscriu în continuare infracțiunii de escrocherie.

Nu poate fi reținut și motivul că între inculpat și părțile vătămate sunt relații civile, or, în toate cazurile victimele transmiteau benevol bunurile către inculpat sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere, inculpatul fiind cunoscut cu majoritatea victimelor.

8. Avocata Rodica Cojocar a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, sau cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta invocă că instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită declarațiilor părților vătămate referitor la circumstanțele transmiterii lui a banilor cu pricina.

Instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită nici declarațiilor martorilor audiați în ședința de judecată.

Instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită nici probelor materiale: recipisa din 10.03.2013 scrisă din numele lui xxxxx. pe numele lui xxxxx.

Instanța de fond neîntemeiat a respins cererea apărării de a interpela Serviciul Fiscal de Stat cu privire la veniturile declarate de xxxxx.

Instanța de fond nu a apreciat cuvenit că de fapt plângerile penale ale persoanelor respective au fost făcute doar pentru a fi dispusă încasarea sumelor de bani pretinse și nu pentru ca să fie atras la răspunderea penală. Aceasta s-a demonstrat și prin faptul, că inițial dosarul penal a fost pornit în temeiul art. 196 alin. (4) Cod penal.

Mai mult, Procuratura Generală a Republicii Moldova a încălcat prevederile art. 56 alin. (1) din Convenție deoarece a cerut autorităților Federației Ruse extrădarea lui Ganța Alexandru de pe teritoriul altui stat - Ucraina, Republica Autonomă Crimeea.

Astfel, instanța nu a dat apreciere și a lăsat fără vreo motivare faptul aflării ilegale sub arest a inculpatului din 23.11.2015 și până la 06.07.2016 sub aspectul încălcării Convenției cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 22.01.1993.

Instanța de apel, în decizia din 20.12.2021 nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări.

Chestiunile de drept pe care urma să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urma a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr. 22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel). Însă instanța nu a respectat prescripțiile nominalizate.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2022, a admis recursul ordinar declarat de avocata *Rodica Cojocar*, a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2021 în privința inculpatului Gața Alexandru cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a relatat că, instanța de fond nu a coroborat sub nicio formă nouă învinuire, formulată inculpatului prin ordonanța din 21.11.2018, cu prescripțiile din art. art. 8, 10 Cod penal, art. 325, 326, 66 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cât și cu jurisprudența națională relevantă în aspectul vizat, conform căror, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după modificările operate în art. 190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

La fel, a constatat instanța de recurs că, prima instanță a indicat în fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, că inculpatul: „...acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale..., **inducând în eroare pe acesta prin prezentarea ultimului ca adevărată a unei fapte mincinoase, însoțită de comportament dolosiv și viclean...**”, dar i-a calificat ulterior acțiunile, neclar și divergent în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca: „**escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții considerabile**”.

Ori, reîncadrând acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (5), în redacția nouă, în vigoare din 17.08.2018, conform indicilor enunțate supra, a încălcat prevederile art. 66 alin. (1), (2) pct. 1), 325 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 10 Cod penal, deoarece aceste calificative, care majorează volumul învinuirii inițiale, nu existau la momentul săvârșirii faptei, iar asemenea împrejurări de fapt și de drept, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpatului inițial, nici nu se regăsesc în faptele constatate de instanță.

Pe lângă aceasta, nu a fost elucidată, în niciun fel, esența elementelor „**prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, dacă încheierea acestuia este determinată**”

de comportamentul dolosiv sau viclean”, inclusiv coroborată cu acțiunile infracționale concrete și împrejurările de fapt incriminate inculpatului prin noua învinuire.

De asemenea prima instanță, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunea apărării, invocate în ședința de judecată, repetate în apelurile declarate, cât și în recursul ordinar.

Referitor la erorile admise de către instanța de apel, s-a constatat că aceasta, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate (*pct. 7. din decizie*).

Or, în pofida rezumatelor din decizia instanței de recurs din 03.08.2021 (*pct. 6. din decizie*) că: „... instanța de apel a preluat majoritatea concluziilor **enunțate în sentință**, respectiv și decizia instanței de apel **conține concluzii divergente...**, este evidentă concluzia că **prima instanță, la judecarea cauzei nu a ținut cont că fapta incriminată inculpatului a fost comisă...**, prin urmare, instanța de apel **nu a sesizat erorile comise de prima instanță, ci le-a preluat întocmai...**”, a constatărilor din descriptivul deciziei instanței de apel, că: „...**instanța de fond eronat a încadrat acțiunile inculpatului...**”, cât și descrierea altei fapte criminale, considerate ca fiind dovedită, cu o altă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului, ultima, totuși, **nu a casat total sentința**, menținând, în parte, o sentință neîntemeiată legal, deci, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, omițând și prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căror pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.

De asemenea constatând divergent în descriptiv că: „...*nu poate fi reținută invocarea apelantului că învinuirea înaintată este una neclară, neconcretă și neprecisă, or, atât în rechizitoriu, cât și în ordonanța de punere sub învinuire circumstanțele comiterii faptei prejudiciabile au fost expuse concret...*”, deci, nefiind clar conform cărei învinuiri a rejudecat cauza, a adoptat în dispozitiv o soluție la fel de sumară, contradictorie și absolut neclară, că: „*Admite apelul..., sentința se casează parțial..., Ganța Alexandru se consideră condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la pedeapsa închisoare pe termen de 10 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul administrării mijloacelor bănești pe termen de 3 ani în redacția Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, cu executare... În rest, se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond...*”.

Ori, sentința nu conținea o asemenea condamnare, prin urmare, este absolut neclar în care parte a fost casată sentința și în care menținută.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursul ordinar și nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunea apărării, invocate în ședințele de judecată, repetate în apelurile declarate, cât și în recursul ordinar.

Pe lângă aceasta, concluziile sumare, divergente și neclare nu au corespuns exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

A concluzionat instanța de recurs că, instanța de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul

hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apelurile declarate, și că recursul ordinar este întemeiat.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2023, au fost admise apelurile declarate și din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței în cauză, în latura penală, a rejudecat cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Ganța Alexandru s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **8** ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul administrării mijloacelor bănești pe un termen de **3** ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Dispozițiile sentinței în latura acțiunilor civile, corpurilor delictive și încasării cheltuielilor de judecată s-au menținut fără modificări.

10.1. În motivarea soluției instanța de apel a relatat că, reieșind din faptul modificării învinuirii inculpatului Ganța Alexandru, în baza ordonanței procurorului în procuratura de Circumscripție Bălți, *Octavian Bodareu* din 19.12.2022, incriminându-i infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal – *”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”*, întru respectarea dreptului inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, s-a dispus audierea inculpatului și cercetarea probatoriului prezentat de părți, căruia i-a fost dat apreciere strictă în conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar a casa sentința instanței de fond, în latura penală or, instanța de fond eronat a încadrat acțiunile inculpatului în baza Legii nr. 179 din 26.07.2018 în vigoare din 17.08.18, or, această lege, a intrat în vigoare ulterior acțiunilor incriminate, astfel, acțiunile respective se încadrează în prevederile art. 190 alin.(5) Cod penal în varianta legii în vigoare la data comiterii faptei.

Prin urmare, instanța de apel, a conchis că, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, au fost operate mai multe modificări la Codul penal, inclusiv acestea vizează norma de incriminare din această cauză (*art. 190 Cod penal*), potrivit cărora s-a dispus: La articolul 190: în dispoziția alineatului (1), textul *”înșelăciune sau abuz de încredere”* se substituie cu textul *”inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”*; - în dispoziția alineatului(2), lit. c) se exclude.

Astfel, la 26 iulie 2018, a fost adoptată o nouă redacție a alin.(1) din art. 190 Cod penal și agravanta de la alin. (2) al art. 190 inserată la lit. c): cu cauzarea de daune în proporții considerabile a fost exclusă, fiind regăsită în componența alin.(1) din aceeași normă.

Potrivit noilor prevederi, se consideră infracțiune de escrocherie, art. 190 alin. (1) Cod penal *”dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia*

este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

Din conținutul noilor modificări ale art. 190 Cod penal, reiese că, legislatorul a concretizat acțiunile și consecințele prejudiciabile prin care se comite infracțiunea de escrocherie *”dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane care a cauzat daune considerabile”*, mai mult, legislatorul a adoptat un concept mai concret a metodelor prin care se comite dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, în cazul de escrocherie și anume: **a)** prin inducerea în eroare a uneia sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase; **b)** prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca mincinoasă a unei fapte adevărate.

Prin modificările legislative ale art. 190 Cod penal, nu s-au decriminalizat acțiunile inculpatului, legislatorul nu a schimbat conceptul de escrocherie sau conținutul ei, dar ținând cont de recomandările CEDO, recomandările naționale și internaționale, ale prevederilor Constituției RM, privitor la claritatea și previzibilitatea normei penale, a înlocuit sintagmele prea generale, cum erau *„înșelăciunea sau abuzul de încredere”*, cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Astfel, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după modificările operate în art. 190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018 în vigoare din 17.08.2018, totodată redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, fiind o normă care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite.

În aspectul dat, instanța de apel, a constatat că, de fapt, acțiunile infracționale comise de Gața Alexandru se subscriu în continuare infracțiunii de escrocherie, nefiind decriminalizate, nefiind posibil de agravat situația inculpatului în sensul incriminat prin ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată din 21.11.2018 (f.d. 112, vol. II).

Instanța de apel a considerat că, reieșind din prevederile art. 10 Cod penal, al Legii nr. 179 din 26.07.2018 pentru modificarea unor acte legislative, în vigoare din 17.08.2018, prin care au survenit noile modificări la art. 190 Cod penal, acțiunile infracționale comise de Gața Alexandru în perioada lunii mai a anului 2012, se subscriu ideal normei prevăzute de legiuitor la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel potrivit art. 394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, s-a expus asupra faptei infracționale comise de inculpat, considerând ca fiind dovedită după cum urmează:

Gața Alexandru, într-o zi nestabilită de către organul de urmărire penală a lunii mai a anului 2012, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se la domiciliu cet. xxxxx, folosindu-se de faptul că xxxxx are încredere în el, sub pretextul că dorește să împrumute bani ce urmează de a fi investiți în afaceri, a dobândit ilegal de la cet. xxxxx. bani în sumă de 50.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial a BNM constituie 616000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxx un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, într-o zi nestabilită de către organul de urmărire penală a lunii septembrie 2012, aflându-se în oficiul SRL ”Guldin Lux”, amplasat pe str. Ștefan cel Mare 37 din mun. Bălți, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei

persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, convingându-l pe xxxxx, că el își desfășoară activitatea în domeniul financiar, pe când în realitate el nu desfășura această activitate, folosindu-se de faptul că xxxxx. are încredere în el, sub pretextul schimbării valutei străine în valută națională, a dobândit ilegal de la xxxxx banii în sumă de 2300000 ruble rusești, ce conform cursului oficial a BNM constituie 907000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxx un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, la data de 04.10.2012, aflându-se pe str. 31 August, mun. Bălți, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, după ce a obținut încrederea cet. xxxxx prin relațiile de prietenie, pe care le aveau de o perioadă îndelungată de timp, sub pretextul diferitor motive neîntemeiate, precum că dorește să împrumute bani care urmează de a fi investiți în afaceri, a dobândit de la xxxxx bani în sumă de 90000 Euro, ce conform cursului oficial a BNM constituie 1984000 lei, pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxx. un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

În total în perioada de timp a lunilor mai – octombrie 2012, **Ganța Alexandru** a dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altor persoane în sumă totală de **3 507 000 lei**.

Astfel, **Ganța Alexandru** a comis infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal – ”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului *Ganța Alexandru* a fost dovedită însăși prin declarațiile inculpatului date în instanța de apel, declarațiile părților vătămate, a martorilor și probelor scrise cercetate adăugător în instanța de apel și anume:

- cerere de la xxxxx depusă la data de 31.05.2013, prin care a solicitat de a fi atras la răspundere în corespunderea cu legislația în vigoare pe Ganța Alexandr, care aproximativ în luna septembrie 2012 a primit de la el și fratele său pentru schimb valutar în dolari, ruble rusești în sumă de 2300000, bani pe care a promis să-i restituie în dolari în sumă de 73000 dolari în aceeași zi sau a doua zi, astfel cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă de 907000 lei. (f.d.12, vol. I);

- recipisă din 10.03.2013 de la Ganța Alexandru că are datorie față de xxxxx în mărime de 907178 lei (f.d.15, vol. I);

- informații de la Banca Națională a Moldovei cu privire la cursul valutar a rublei rusești la data de 01.09.2012 și 30.09.2012 (f.d.26-27, vol.I);

- informații de la ÎS ”CADASTRU” cu privire la bunurile imobile înregistrate pe numele lui Ganța Alexandru la data de 11.06.2013 (f.d.30, vol. I);

- informație de la ÎS ”Centrul Resurselor Informaționale de Stat ”REGISTRU”, Direcția înregistrate a transportului și calificare a conducătorilor auto cu privire la bunurile mobile înregistrate pe numele lui Ganța Alexandru, potrivit căruia acesta deține 6 mijloace de transport (f.d.45-46, vol. I);

- informație eliberată de ÎS ”CADASTRU” cu privire la bunurile imobile înregistrate pe numele lui Ganța Alexandru (f.d.64-69, vol. I);

- plângere depusă la 09.02.2015 de xxxxx la IP Bălți, prin care a solicitat organelor de poliție de a atrage la răspundere conform legislației în vigoare a persoanei Ganța Alexandru, care în luna mai 2012 după ce a obținut încrederea sa, venind la el la domiciliu, pentru presupusele investiții în afacerile sale a dobândit de la el bani în sumă de 50000 dolari, echivalent a sumei de 616 000 lei, iar ulterior eschivându-se de a-i restitui banii (f.d.96, vol. I);

- plângere depusă la data de 17.09.2015 de xxxxx la IP Bălți, prin care a solicitat organelor de poliție de a atrage la răspundere conform legislației în vigoare persoana pe nume Ganța Alexandru care după ce a obținut încrederea sa sub pretextul necesității urgente de a investi bani în afacerile sale, la data de 04.10.2012 aflându-se în mun. Bălți, str. 31 August, prin înșelăciune a dobândit de la el bani în sumă de 90 000 euro, echivalent a sumei de 1984 500 lei care este o daună în proporții deosebit de mare, iar ulterior se eschiva de a-i restitui banii (f.d.113, vol. I);

- proces-verbal din 17.09.2015 de recunoaștere a persoanei după fotografie cu participarea părții vătămate xxxxx, care în poza cu nr. 3 l-a recunoscut pe inculpatul Ganța Alexandru și nota informativă (f.d.115-117, vol. I);

- ordonanță din 17.09.2015 de recunoaștere a lui xxxxx în calitate de parte civilă cu suma prejudiciului cauzat în mărime de 1984 500 lei și ordonanța din 17.09.2015 de ridicare a unei file de format A4 cu recipisa întocmită de Ganța Alexandru, prezentată de cet. Curicheru Grigore (f.d.121-122, vol I);

- proces-verbal din 17.09.2015 de ridicare și examinare a unei file de format A4 cu copia recipisei întocmite de Ganța Alexandru la data de 04.10.2012 cu textul conform conținutului și recipisă potrivit cărei inculpatul a luat de la xxxxx suma de 90000 euro pe care se obligă să o restituie peste 4 zile (f.d.123- 124, vol. I);

- proces-verbal din 26.07.2016 de ridicare a unui purtător informativ de model "OMEGA" DVD-R capacitatea 4,7 GB (f.d.188, vol. I);

- proces-verbal din 26.07.2016 de examinare a mijloacelor materiale de informație de pe purtătorul informativ de model "OMEGA" DVD-R capacitatea 4,7 GB (f.d.189-190, vol. I);

- ordonanță din 26.07.2016 de anexare a documentelor și obiectelor la materialele cauzei penale, fiind anexat un purtător informativ de model "OMEGA" DVD-R cu capacitatea 4,7 GB (f.d.191, vol. I).

Astfel, instanța de apel, raportând circumstanțele speței la norma doctrinară, a reținut atât acțiunile ilegale întreprinse de către inculpat în vederea realizării laturii obiective a componenței de escrocherie, cât și realizarea laturii subiective prin înșelarea părților vătămate, în vederea dobândirii bunurilor la obiect material al infracțiunii.

Or, tocmai prin aceste acțiuni, ce confirmă dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere de către inculpat a părților vătămate, prin crearea unei imagini false a realității, și respectiv, abuzând de încrederea acordată, în legătură cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, prin promisiunile oferite referitor la întoarcerea banilor, pe care nu le-a executat, cu ulterioara eschivare sub diferite pretexte de a-și onora obligațiile asumate, fapt ce a demonstrat intenția de escrocherie pe care a avut-o inițial.

Referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ganța Alexandru, instanța de apel, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în privința inculpatului Ganța Alexandru urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare și va lua în considerație că infracțiunea incriminată inculpatului potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, forma vinovăției, intenția, personalitatea inculpatului Ganța Alexandru, care potrivit revindicării anterior a mai fost în conflict cu legea (f.d. 49, vol. I), la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află

(f.d. 50-51, vol. I), careva circumstanțe atenuante sau agravante potrivit art. 76 și 77 Cod penal la caz nu a fost constatate.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, reeducarea și corijarea inculpatului Ganța Alexandru este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de **8** ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul administrării mijloacelor bănești pe un termen de **3** ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Prin stabilirea acestei pedepse se va atinge scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Reieșind din modificarea învinuirii aduse și reieșind din cele menționate de către instanța de apel, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probele cauzei penale, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, a fost apreciată ca fiind o poziție de apărare în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele ilicite ce au fost dovedite.

Nu a putut fi reținută invocarea apelantului cu privire la faptul, că învinuirea înaintată este una neclară, ne concretă și neprecisă, or, atât în rechizitoriu, cât și în ordonanța de modificare a învinuirii, circumstanțele comiterii faptei prejudiciabile au fost expuse concret, or, după cum s-a menționat supra, nu s-au decriminalizat acțiunile infracționale prevăzute la art. 190 Cod penal, ci doar au fost înlocuite sintagmele prea generale cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Ce ține de solicitarea apărării cu privire la achitarea inculpatului Ganța Alexandru pe motivul existenței la caz a unor relații civile, instanța de apel, analizând probatoriul prezentat și susținut de acuzatorul de stat în instanța de judecată, a reținut, că emiterea unei sentințe de achitare, contravine actului de sesizare a instanței de judecată, or, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil urmează a fi percepută corect, luând în considerație două aspecte de maximă importanță, și anume: atitudinea persoanei față de faptul transmiterii lui a bunului și disponibilitatea efectivă a acestuia de a-și executa angajamentele asumate, astfel notând că, acțiunile inculpatului au depășit limitele cadrului civil, trecând în sfera de acțiune a Codului penal.

Limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și înșelăciune.

Nu a putut fi reținut motivul că, între inculpat și părțile vătămate sunt relații civile, or, în toate cazurile victimele transmiteau benevol bunurile către inculpat sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere, inculpatul fiind cunoscut cu majoritatea victimelor.

Prin comportamentul inculpatului s-a demonstrat că, acesta până la momentul intrării în posesie a banilor, urmărea scopul însușirii acestora fără a executa angajamentul asumat, neavând intenția de a-i restitui, or, până în prezent, având destul timp de a restitui sumele împrumutate, nu le-a restituit ci a plecat prin Transnistria peste hotarele țării, unde s-a aflat o perioadă îndelungată, iar motivul că nu a putut reveni din Crimeea, a fost apreciat critic, nefiind careva impedimente de părăsire a teritoriului dat.

Totodată, faptul că, de mai multe ori a împrumutat bani și de fiecare data îi restituia, instanța de apel a apreciat ca o metodă de căpătare a încrederii.

La fel, instanța de apel a menționat că, faptul achitării unor sume precum și eliberării recipiselor părților vătămate, nu pot servi ca temei de achitare a inculpatului, or, aceste acțiuni au fost întreprinse după consumarea infracțiunii și în opinia instanței de apel, a constituit în sine niște acțiuni întreprinse în scopul de a se eschiva de răspunderea penală.

Instanța de apel a ,a relatat că, inculpatul știind că pe apartamentul său este aplicat sechestrul, a acceptat să fie transcris pe numele părții vătămate, acesta în acest timp părăsind teritoriul țării, fapt care la fel a demonstrat intenția acestuia de a nu restitui datoriile.

Analizând materialele cauzei penale și circumstanțele de fapt constatate, dat fiind faptul constatării cu certitudine a vinovăției inculpatului Gața Alexandru în cauzarea prejudiciului, instanța de apel a considerat că, în latura soluționării acțiunii civile, instanța de fond, corect a constatat ca întemeiată cerințele părților vătămate xxxxx privind repararea prejudiciului cauzat.

Astfel, instanța de fond, corect a admis integral cerințele părților vătămate xxxxx și a dispus încasarea de la Gața Alexandru în beneficiul lui xxxxx, a sumei în mărime de 616 000 mii lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune, în beneficiul lui xxxxx suma de 907 000 mii lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune, în beneficiul lui xxxxx suma de 1984000 mii lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

Referitor la faptul dezacordului inculpatului cu soluția instanței de fond, prin care s-a dispus încasarea de la acesta a cheltuielilor de judecată în sumă de 20634, 32 lei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a constat că la materialele cauzei a fost anexat certificatul (f.d. 234) parvenit de la Inspectoratul General al Poliției, direcția finanțe, privitor la costul procedurii de extrădare a inculpatului Gața Alexandru pe teritoriul Republicii Moldova, iar în total statul a suportat cheltuieli în sumă de 20634,32 lei.

Cu privire la cererea inculpatului Gața Alexandru împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța de apel a lăsat fără soluționare, pe motiv că, conform informației parvenite de la penitenciarul nr. 6 Soroca din 15.02.2023, nr.5/737, inculpatul Gața Alexandru nu s-a deținut în stare de arest în Penitenciarul nr. 6 Soroca, iar cu privire la condițiile de detenție în penitenciarul nr. 11 Bălți, este deja soluționată o astfel de cerere a inculpatului la judecătorul de instrucție, fiind depus și recurs la Curtea de Apel Bălți.

11. Nefiind de acord cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2023, avocatul *Rodica Palade* în numele inculpatului Gața Alexandru, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită, admiterea recursului cu casarea deciziei și achitarea inculpatului Gața Alexandru de la săvârșirea infracțiunii imputate.

11.1. În motivarea recursului invocă că, instanțele de fond nemotivat au ajuns la concluzia ca fiind dovedită vinovăția inculpatului.

Consideră că, în hotărârile instanțelor de fond lipsește un caracter obiectiv și argumente care ar constata faptele comise de inculpat, or, la aplicarea unor pedepse aspre urmează a se ține cont de toate circumstanțele cauei, de totalitatea probelor acumulate la dosar, nu numai în baza declarațiilor părții vătămate.

Invocă că, din totalitatea probelor prezentate în cauză, între părți persistă un acord civil și nu există componentă de infracțiune, la caz nefiind atestată latura subiectivă a infracțiunii.

Menționează că, în cadrul relațiilor civile este prezentă buna credință a părților, iar în cazul escrocheriei este prezentă abuzul de încredere și/sau înșelăciunea.

Relatează că, raportând cele expuse la circumstanțele cauzei, în speță lipsește intenția comiterii infracțiunii, iar părțile vătămate cunoșteau riscurile, au acceptat profitul din urma tranzacțiilor, fapt, care demonstrează lipsa de rea voință în raport cu victimele.

La fel, consideră că, simplul fapt că din circumstanțele independente de voința inculpatului, banii nu au fost restituiți părților vătămate, nu demonstrează vinovăția lui Gața Alexandru în infracțiunea imputată acestuia.

12. Împotriva recursului declarat, procurorul în secția judiciar-penală a Procuraturii Generale, *Crijanovschi Sergiu*, a înaintat referință prin care solicită respingerea recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

13. Judecând recursul declarat în baza materialelor din dosar, completul de judecată conchide că, acesta urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

Primordial, instanța de recurs va face trimitere la prevederile Legii nr. 246 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative (în vigoare - art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII din 01.09.2023), prin care s-au operat modificări și la Codul de procedură.

În corespundere cu prevederile art. XI. alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *prin decizia instanței de recurs, se respinge recursul, cu menținerea hotărârii atacate.*

În baza art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.*

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, instanța de apel, fiind investită cu rezolvarea chestiunilor de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului/inculpaților și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta/aceștia sau nevinovăția acestuia/acestora, să aplice corect legislația procesual penală, încât la stabilirea pedepsei să țină cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs menționează că, hotărârea judecătorească a unei instanțe de apel, în esența sa, trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, fără ca actul judecătoresc să poarte un caracter selectiv în favoarea sau defavoarea părților.

În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.*

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Examinând decizia **instanței de apel**, se constată că, aceasta a admis apelurile declarate și din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței, în latura penală, a rejudecat cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Gața Alexandru s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **8** ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul administrării mijloacelor bănești pe un termen de **3** ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, dispozițiile sentinței în latura acțiunilor civile, corpurilor delictive și încasării cheltuielilor de judecată s-au menținut fără modificări.

Reieșind din conținutul recursului declarat, instanța de recurs atestă că, titularul acestuia invocă în calitate de temeuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs conchide că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Prin urmare, instanța de recurs va respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care susține că, din totalitatea probelor prezentate în cauză, între părți persistă un acord civil și nu există componentă de infracțiune, la caz nefiind atestată latura subiectivă a infracțiunii, or, instanța de recurs, verificând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în apel, constată că, recurenții au primit răspuns la toate argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Astfel, instanța de apel în cursul examinării cauzei, a manifestat diligența cuvenită încât s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a constatat prin declarațiile inculpatului, părților vătămate, a martorilor și probelor scrise (**pct. 10.1. din prezenta deciziei**) că anume, *Ganța Alexandru* a comis infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal – *”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”*.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs notează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.*

Completul de judecată reține că, acest temei include cazurile când nu a fost

stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Prin urmare, alegațiile precum că, din totalitatea probelor prezentate în cauză, între părți persistă un acord civil și nu există componentă de infracțiune, la caz nefiind atestată latura subiectivă și la circumstanțele cauzei, lipsește intenția comiterii infracțiunii, iar părțile vătămate cunoșteau riscurile, au acceptat profitul din urma tranzacțiilor, fapt, care demonstrează lipsa de rea voință în raport cu victimele, instanța de recurs atestă că, asemenea circumstanțe nu s-au regăsit la judecarea cauzei și instanța de apel determinând gradul prejudiciabil a infracțiunii săvârșite de către Gața Alexandru în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, a demonstrat că, infracțiunea săvârșită de acesta întrunește toate semnele constitutive ale componentei de infracțiune.

Astfel, se certifică că, potrivit deciziei instanței de apel, aceasta a motivat că: *”(...) circumstanțele speței la norma doctrinară, a reținut atât acțiunile ilegale întreprinse de către inculpat în vederea realizării laturii obiective a componentei de escrocherie, cât și realizarea laturii subiective prin înșelarea părților vătămate, în vederea dobândirii bunurilor la obiect material al infracțiunii”, (...)* Or, tocmai prin aceste acțiuni, ce confirmă dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere de către inculpat a părților vătămate, prin crearea unei imagini false a realității, și respectiv, abuzând de încrederea acordată, în legătură cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, prin promisiunile oferite referitor la întoarcerea banilor, pe care nu le-a executat, cu ulterioara eschivare sub diferite pretexte de a-și onora obligațiile asumate, fapt ce a demonstrat intenția de escrocherie pe care a avut-o inițial”.

Mai mult instanța de recurs, înțelege și consideră obiectivă și justă motivarea instanței de apel că, limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și înșelăciune.

Or, în speța dedusă judecării, instanța de apel, a motivat în detaliu și argumentat, că la caz, acțiunile inculpatului nu pot fi reținute ca existența unor relații civile între acesta și părțile vătămate, în cazul în care, probatoriul prezentat și susținut de acuzatorul de stat în ședințele de judecată, demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a constatat și reținut în afara a careva dubii că, *”(...) atât în rechizitoriu, cât și în ordonanța de modificare a învinuirii, circumstanțele comiterii faptei prejudiciabile au fost expuse concret, or, acțiunile infracționale prevăzute la art. 190 Cod penal, nu s-au decriminalizat ci doar au fost înlocuite sintagmele prea generale cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare”.*

Totodată, instanța de recurs atestă că, rolul Curții Supreme de Justiție constă în asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție astfel încât asigurarea unui proces echitabil în esența sa, stabilește clar și fără echivoc că un proces penal se desfășoară în prezența subiectului infracțiunii cu respectarea în privința acestuia a drepturilor de care beneficiază întru îndeplinirea actului de justiție,

În asemenea circumstanțe descrise supra, întru asigurarea și îndeplinirea actului de justiție în mod echitabil, organele competente și-au realizat atribuțiile corespunzător în vederea extrădării inculpatului din Crimeia, încât procesul penal în privința acestuia să fie desfășurat în corespundare cu Legea.

Sub acest aspect, la caz, potrivit CEDO, întru căutarea unui echilibru just între

exigențele interesului general al comunității și cerințele protecției drepturilor fundamentale ale individului, pe măsură ce mișcarea în lume devine mai ușoară și criminalitatea capătă o dimensiune internațională mai mare, este din ce în ce mai în interesul tuturor națiunilor ca infractorii suspectați care fug în străinătate să fie aduși în fața justiției. În schimb, stabilirea de refugii siguri pentru fugari nu numai că ar avea ca rezultat un pericol pentru statul obligat să adăpostească persoana protejată, ci ar tinde și să submineze fundamentele extrădării (a se vedea Soering împotriva Regatului Unit, hotărârea din 7 iulie 1989, seria A nr. 161, p. 35, § 89).

La fel, Convenția nu conține nici o dispoziție referitoare la circumstanțele în care extrădarea poate fi acordată sau la procedura care trebuie urmată înainte ca extrădarea să fie acordată. Cu condiția ca acesta să fie rezultatul cooperării dintre statele în cauză și cu condiția că temeiul juridic al ordinului de arestare a fugarului să fie un mandat de arestare emis de autoritățile statului de origine al fugarului, nici măcar o extrădare atipică nu poate fi considerată ca atare. fiind contrară Convenției (a se vedea Sánchez Ramirez)

De asemenea, la caz se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Or, instanțele de fond în cadrul examinării cauzei penale, au respectat cu strictețe atât normele procesual penale (art. art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât și în sensul art. 6 CEDO, soluționând cauza în prezența avocatului inculpatului atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, care prin hotărârile pronunțate nu au adus atingere intereselor justiției.

În acest context, Colegiul penal lărgit concluzionează că, temeiurile de casare, prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz, întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, recursul urmând a fi respins.

14. În conformitate cu art. 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, Completul de judecată

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către avocatul *Palade Rodica* în numele inculpatului *Ganța Alexandru*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2023, în cauza penală în privința lui **Ganța Alexandru xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Daguța Sergiu

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Talpă Boris

Malanciuc Ion

Donos Aliona